

Knud Kristian Wrist

beat

NR. 4
PRIS KR. 1,98 incl. oms.

1965

NY KONKURRENCE:

VIND EN REJSE

TIL REVIERAEN

med SIR HENRY

og GUNILLA THORN

KINKS KOMMER TILBAGE

FARVEBILLEDER AF SIR HENRY AND HIS BUTLERS · GENE PITNEY
KINKS · MILLIE · ANIMALS · HERMAN'S HERMITS · AGENT 007 SEAN
CONNERY · MIDT I EN PIGTRÅDSTID · X-GROUP · DEFENDERS
GITTE HÆNNING · JETTE ZIEGLER · DORTHE · ERIC BURDON

Sir Henry
and his Butlers

det er

beat

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget
Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk A/S
Ansvarshavende redaktør: Erik Haaest
I redaktionen: Torben Jørgensen
Redaktion og annoncer:
BEAT
Gasværksvej 10 A, København V.
Tlf. EVa 1144. Drej (0138) 1144.

Slagsbrødre i uniform

Vi sad i salen, da den meget omtalte politiaktion mod det unge publikum til Kinks-koncerten fandt sted. Det så grimt ud. 40 uniformerede betjente styrtede ind i Tivolis Koncertsal, sprang op mod publikum i mellemgangene og begyndte råt og meget brutalt at slå løs til højre og venstre. Unge sprang af rædsel tilbage mod ståpladserne bag i salen for at komme bort fra de hårdtslående sortklædte, som hverken så efter ofrenes køn eller alder. Mange unge gik blødende og grædende hjem fra Tivoli.

Der var 2000 unge i Tivoli. Vi skylder på, at 1980 deraf var sagesløse.

Politiets princip for lov og ordenshævdelse syntes derinde at være: „En for alle og alle for én. Når vi tamper løs på alle, får de skyldige også nok nogle hug“.

Intet under at koncerten på det tidspunkt blev ødelagt. Der havde været larm og skrig lige indtil da, men ingen ballade. Der havde været et par gutter, som havde fået for meget at drikke og prøvede at gøre sig interessante ved at komme i slagsmål, men disse enkelte havde kontrollørerne fået lodset ud.

Det var politiet, som provokerede balladen. De hjalp ballademagerne med at få den helt store aften – og ødelagde en virkelig top-pop-koncert for tusind unge, som var kommet for at opleve Englands bedste popgruppe efter vormening.

– Vi slog kun på „læderjakterne“, siger politiet.

– Tøsedrenge, siger vi. I tør ikke en gang vedgå, at I har forset jer. I lyver. I slog løs på alle.

Og hvad skal det betyde, at I kun slog på „læderjakter“? Mener I måske, at alle i læderjakter er bøller? Er læderjakke en slagsbroruniform?

– Nej, må vi have lov at more os ved popkoncerter, helst uden politiets indblanding. Skulle den ved enkelte lejligheder blive nødvendig, så kom stille og fredeligt ind i salen. Bedst vil det nok være med et par af de besindige „bamsere“, som går nede i Nyhavn. Hvis de står nede ved scenen og ser barske ud, sker der såmænd ikke mere.

I modsætning til betjentene i Tivoli kan vi unge nemlig sagtens dæmpe vores ekstase et par grader ned, når det er nødvendigt.

TIL RIVIERAEN

med Gunilla og sir Henry

Saml fire BEAT-kuponer og deltag i lodtrækningen om 8 dages gratis flyveferie ved Italiens solskinskyst.

Hvem har lyst til 8 dages gratis ferie ved Rivieraen i selskab med BEAT's to brevkasse-redaktører Gunilla Thorn og Sir Henry?

Det tænkte vi nok. Hvem vil ikke gerne dangdere den ved den italienske solskinskyst på vores regning. Det vil sikkert alle.

For at fejre, at BEAT's oplag har nået de 60.000 eksemplarer udskriver vi denne spændende konkurrence, som løber over fire numre af bladet.

Alt, hvad man behøver, er at samle fire nummererede kuponer, som findes i dette samt de tre følgende numre af BEAT. Indtil videre skal læserne blot gemme kuponerne. Når alle kuponer er samlet, følger instruktion for indsendelsen. Kuponerne skal altså IKKE indsendes, før konkurrencen er afsluttet.

Mellem alle indsendere vil Gunilla Thorn og Sir Henry trække lod om 20 gratis rejser.

Rejsen sker med fly. Feriestedet bliver den lille italienske badeby Varaze på Middelhavskysten, kun 25 km fra Genua og 120 km fra Monaco med det berømte spillekasino.

Gunilla Thorn og Sir Henry er turens ledere. Der bliver under opholdet i Varaze mulighed for udflugter til nogle af Genuas jazz- og beatklubber. I de næste numre fortælles mere om turens nærmere detaljer. Af hensyn til dem, der tror så meget på lykkens gudindes venlighed, at de vil lægge ferien til rette

efter det, skal vi fortælle, at afrejsen sker søndag den 15. august, hjemrejsen søndagen efter, nemlig den 22. august.

Dermed vel mødt til BEAT's feriekonkurrence. Klip kuponen ud og gem den sammen med de to følgende kuponer.

For en sikkerheds skyld: Bestil BEAT nr. 5, 6 og 7 hos bladhandleren. Det ville være ærgerligt at miste chancen for at deltage i rejse-konkurrencen, fordi bladet var udsolgt.

Med venlig hilsen
BEAT

KLIP UD OG GEM

VIND EN BEAT-REJSE
TIL RIVIERAEN

SAMLEKUPON
NR 1

Midt i en
pigtrådstid
 VED TORBEN HOYER

THE ROLLING STONES efterlader det mest tvetydige indtryk, noget popnavn har efterladt her i Skandinavien. 95 pct. af pressen var enige om, at Stones besøg har været en fiasko ... men jeg er nu ikke så sikker. For jeg har på fornemmelsen, at det voksne publikum overhovedet ikke forstår — the wonder of the Stones!

Hvis man var gået ind for at se the Stones som ophøjede forbilleder — idoler — kunne man ikke undgå at blive skuffet. Men dette har the Stones heller aldrig givet sig ud for at være. En rolling stone er kort og godt en omvandrende vagabond, en gøgler, der rejser fra sted til sted, slår sig ned på byens torv og underholder de forbigående. Det er det, Mick, Brian, Keith, Charlie og Bill gør ...

Stones' indtog i Stockholm — hvor jeg oplevede dem — var ikke videre pompøst. De to første ankom tidligt på formiddagen den 1. april i en ubeskriveligt ramponeret Bedford, der vist nok en gang i tidernes morgen havde været blå — hilst af 2 (skriver to) fans. De boede på samme hotel som THE LOLLIPOPS og undertegnede — og jeg var faktisk selv meget overraskede over, at der hele tiden stod en hel skare lollifans udenfor hotellet, dag og nat, hvilket ikke er noget usædvanligt for de danske drenge — mens rolling-fansne kun viste sig 2-3 stykker ad gangen. Noget mere folk havde dog samlet sig, da de tre sidste Stones, der i blandt MICK JAGGER, ankom ved elleve-tiden.

Under koncerterne i Kungliga Tennishallen om aftenen skuffedes de talrigt opmødte politibetjente, der ikke én gang fik brug for deres medbragte stave, hunde og heste. Panikken udeblev — publikum var næsten lige så forstenet som Stones selv ...

Jeg studerede MICK JAGGER ufravendt under hele koncerten for at finde ud af, hvad det var, der er ved ham, som får tusinder af piger til at forgude ham. Det mest karakteristiske ved ham er feminiteten. Det plejer til

Midt i en
pigtrådstid
 VED TORBEN HOYER

daglig at være noget forfærdeligt noget — men her registreres det ikke i folks bevidsthed. Hans ansigt er en piges og hans håndbevægelser en piges. Han har to forskellige blik i øjnene, ét til højre og ét til venstre, og han havde to forskellige stillinger at stå i, en oprejst og en halvt

sammenknækket. Hans ansigt var totalt udtryksløst, når han sang — og en ting, som også ellers kun piger vover at bære, var at hans grønne trøje var så kort, at den afslørede et ikke særligt interessant stykke bar mave hvergang han strakte hænderne ...

Men der var alligevel noget ved ham. Og min sympati vandt han gennem den måde, hvorpå han præsenterede numrene — og i et øjeblik, hvor forsteningen brast og han smilte til en af kammeraterne ... Der var noget menneskeligt i stenene!

Betragtet som det, de er, er The Stones et højst interessant indslag i vore dages mærkeværdige folkeliv ...

Midt i en
pigtrådstid
 VED TORBEN HOYER

Ret meget mere får vi ikke plads til i „pigtrådstiden” den gang — men vi høres ved i næste nummer, keep swinging!

Torbén Hoyer

— — — og så lidt pigtrådsplader

Af nye plader der netop er udkommet i denne „pigtrådstid” har vi:

Det populære amerikanske surforkester The Beach Boys med deres seneste bidrag til USA's hitliste „Do you wanna dance”. B-siden er en køn melodi med titlen „Please let me wonder”.

Den svenske topgruppe The Nameloosers (tidligere The Beatchers), der tabte rettighe-derne til dette navn til en anden svensk gruppe, slår sig løs med „New Orleans”. Bagside er „What did I say”.

Georgie Fame and The Blue Flames sidste hit i England og follow up til succes'en „Yeah, yeah” hedder „In the meantime”. Den anden side bærer den enkle titel „Telegram”.

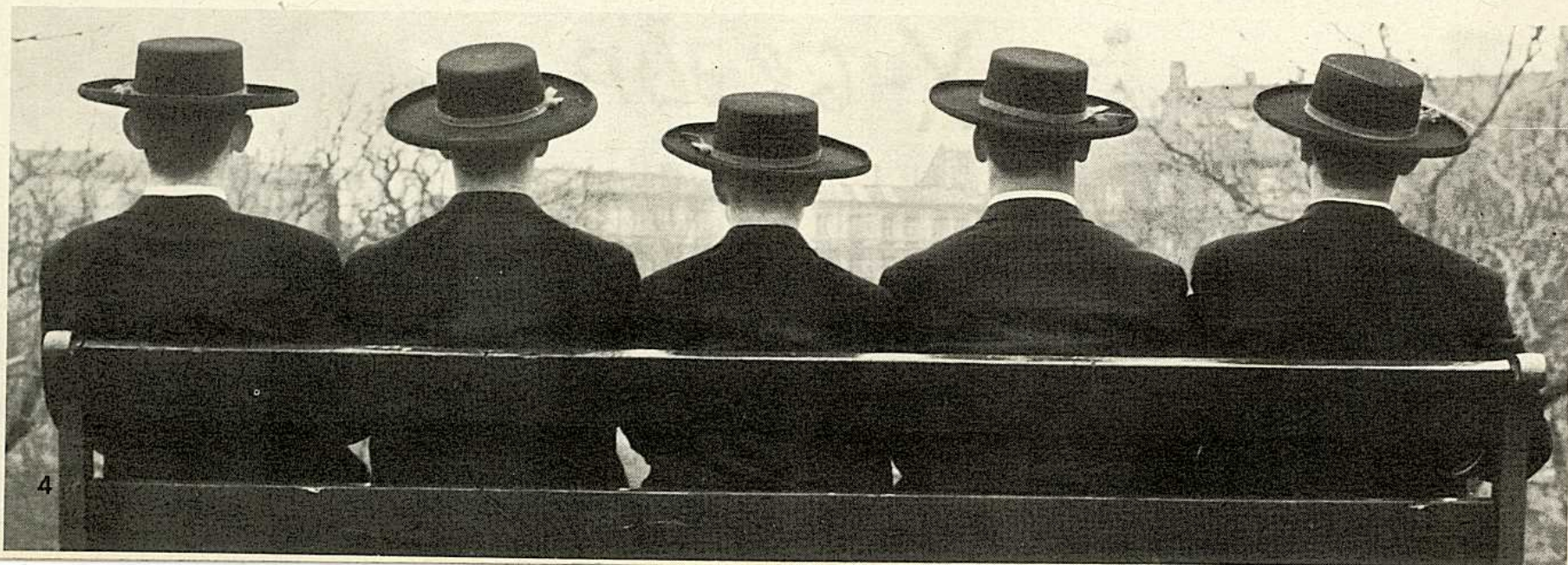
Rick Nelson med et BEATnummer „Mean old world” backed med „When the chips are down”.

Den engelske topgruppe The Moody-Blues, der toppede den engelske hitliste med „Go now”, på bagsiden har de taget Rolling Stones succes'en „Time is on my side” op.

Peter and Gordons nyeste single er „I go to pieces”, som i flere uger lå på USA's top ti liste. I England gik den derimod mere trægt. B-siden hedder „Love me baby”.

Det nyligt omdannede danske orkester Matadorene, der i april måned spillede i Rest. Giraffen, har udsendt den Beatles-prægede plade „In my situation/Why feeling blue”.

Pop-orkestre spørger: Hvordan får vi folk til at lægge mærke til os? Her er et af svarene:

SORTE MASKER MED LYSE UDSIGTER

X-GROUP

Spøgelsesdragter, Kjole og hvidt, sære navne, udspring med fuld uniform i lillebyens grumsede havnevand. Alt bliver forsøgt for at tilkalde opmærksomheden til et mere eller mindre ukendt beat-orkester. Her er sidste eksempel fra dagens Danmark: „X-Group“.

Et københavnsk pop-orkester, som skiftede mange medlemmer ud på grund af soldatertjeneste og lignende, havde svært ved at skaffe sig job. Navnet var også gået i baglås. Ingen spurgte i hvert fald mere efter dem, trods alle anstrengelser. Og til trods for, at orkestret med den nye besætning spiller fremragende musik.

Hoveder blev lagt i blød. Hallo. Hvad var det med „Det

syngende X“, „Trumpet Boy“ og lignende mystifistiske talenter?

Selvfølgelig: Nyt navn : „X-Group“. Det lyder tiltrækkende så vidt som det ukendte alle dage har draget. Sorte uniformer, sorte spanierhatte – og sorte masker. Ikke westernkvægtyve, ikke gangstere, ikke ... ja, ikke noget bestemt kriminelt. Bare „X-Group“. Og maskerne bliver ikke kastet.

Ideen har vist sig rigtig. De fem københavnere er solgt langt frem i tiden – endda inden de havde nået at få lavet reklamemateriale. Tilbudene væltede ind efter premieren i Tivolis Koncertsal, hvor X-Group stod på scenen sammen med The Kinks. Frisk initiativ. Klap på skulderen.

Jeg er P.J. PROBY

Hvis nogen kommer og siger noget ufordelagtigt om P. J. Proby, skal han ikke regne med os. Efter tre timer sammen med øjeblikkets største popfenomen på dennes beskedne værelse på Hotel 3 Falke (med 8 flasker whisky på bordet — gaver til venner derhjemme) er vi Proby-fans.

Hans koncertoptræden i KB Hallen skærtorsdag var eminent — men skidt med den. Det betyder mere for os at have mødt en hundrede procents guttermænd. Hård, kontant og selvsikker. Efter et møde med ham forstår man, at det ikke var for at gøre sig bemærket, han for et par måneder siden udtalte:

— Pas på mig. Jeg bliver ligeså berømt og populær som Beatles og Stones!

Sådan er P. J. Proby, simpelthen.

— Da jeg var en lille dreng, sagde min mor til mig: Lyv aldrig! Har du gjort noget galt, får du smæk, men jeg slår ikke så hårdt, hvis du siger sandheden, som jeg vil gøre, hvis du lyver!

De ord, fortæller Proby, satte sig fast i mig. Jeg har efterlevet det. Jeg tror aldrig, jeg har sagt en usandhed. Det betyder, at man får en masse fjender, som taler dårligt om en — deraf

den megen skandaleomtale — men det betyder samtidig, at de få venner, man får, er virkelige venner.

Jeg gør aldrig noget for publicity. Heller ikke det med bukserne. De sprang simpelthen, fordi de var for snævre.

Min måde at arbejde mig frem på, siden jeg var 10 år og første gang stod på scenen, har været arbejde, arbejde og atter arbejde. Jeg vil være perfektionist. Jeg er langt fremme med det. Jeg er en dygtig entertainer. Det er jeg blevet ved at prøve atter og atter. Jeg stjæler fra alle og enhver. Lidt her, lidt der.

Her i København optrådte jeg med et ti mands orkester. Jeg optræder simpelthen aldrig med mindre. Jeg går ikke på kompromis. Jeg har ikke nogen fast gruppe. Hvorfor skulle en eller anden gruppe leve højt på mit navn? Jeg er P. J. Proby. Jeg har slidt og slæbt for at bringe mig selv til tops. Jeg ser ingen grund til, at jeg også skulle slæbe andre med. Det kan de selv klare — eller lade være. Jeg hjælper mig selv.

Jeg er en af de få beat-solister. Trods mine 26 år accepterer teenagerne mig som teenage-idol. Jeg prøver ikke at lyve om alderen. Heller ikke

om, at jeg har været gift. I fem år. Gudskelov fik vi ingen børn. Jeg vil gerne have børn, men først når jeg finder den rette.

— Hvordan hun er? Udseendet kender jeg ikke, men hun må stole helt på mig og jeg på hende. Skulle jeg bare én gang komme til at tvivle på hendes trofasthed, ryger hun ud. Også selv om min tvivl er ubegrundet. Tvivlen vil nage mig, og så er det ægteskab alligevel ødelagt.

— Min manager? Han slider for sine 25 procent. Han laver alt det praktiske. Det gider jeg ikke. Han har ikke noget at skulle have sagt. Det, der skal siges, siger jeg selv. Men han fortjener sine penge. Intet orkester, ingen gruppe, ingen solist kan komme frem i dag uden en dygtig manager.

Fremtidsplanerne er flere. Jeg er sprængfyldt med ideer — Et står klart. Jeg vil være forretningsmand. Jeg har masser af ideer, men jeg vil nok lade andre realisere det praktiske for mig. Det egner jeg mig ikke til. F. eks. min far. Han er bankier hjemme i staterne. Måske bliver jeg selv manager, når dette beat-race er ovre. Jeg tænker, jeg sætter mine penge i restauranter (folk skal altid spise) og supermarkeder (folk skal også altid på indkøb). Men tro ikke, jeg sparer penge sammen. Jeg bruger hovedparten til fornøjelser. Jeg elsker at leve i sus og dus.

Mange penge går, fordi jeg ikke stoler på nogen mennesker. Derfor har jeg altid en masse mennesker ansat til at holde øje med hinanden. Jeg kunne sagtens bruge ti James Bond'er.

— Hvorfor blev bankierens søn entertainer?

— Som dreng spillede jeg fodbold og drev sport, ikke fordi det morede mig at drive sport, men fordi jeg elskede at høre bifaldet brage ned mod mig,

når jeg skød mål eller slog en bane-rekord. Da jeg gik ud af skolen, var jeg klar over, at det eneste sted, man stadig kan høre dette sus, er i show-bizz. Og så får man tilmed penge for det. Dygtige entertainere får endda mange.

For at optræde i København får jeg for eksempel 600 pund, d.v.s. 12.000 kr. for ét show plus rejse og ophold betalt. Dyreste solist siden Chubby Checker.

— Nej ikke for alle dagene. Jeg holdt ferie først. Det skal arrangørerne ikke betale for.

En kontant herre, den Proby. Han siger tingene, som han mener dem. Det er en sjælden egenskab i popverdenen i dag. Derfor kunne vi lide ham.

Intet krukkeri. „Kom og besøg mig i London, når De kommer dér, ring først. Her er nummeret. Nej, det er ikke hemmeligt. Dels er der ingen, som slår op under mit rigtige navn Smith, dels tager jeg kun telefonen, hvis jeg gider”.

KINKS

Kinks med fans omkring sig på Vedbæk havn, hvor drengene holdt fridag.

KINKS's besøg i Danmark blev begivenhedsrigt (se lederen side 3). BEAT fulgte de fire gutter under hele besøget. Det var en virkelig oplevelse. Dels fik vi lejlighed til at konstatere, at Ray, Dave, Pete og Mick er søde fyre — de flinkeste, vi har mødt blandt alle engelske popgrupper — dels oplevede vi det, som de fleste tilhørere i Tivolis koncertsal gik glip af: At se og høre, at Kinks i musik og sceneshow ligger helt oppe på toppen. Vi sætter dem over både Stones og Beatles, men det kan man selvfølgelig diskutere.

Så gode venner blev vi med Kinks, at drengene og BEAT's redaktør afsluttede en kontrakt, hvorefter Erik Haaest skriver „Bogen om The Kinks”, som indenfor en måned ventes udgivet over hele verden. I Danmark udgives den af forlaget Interpresse, der også udgiver BEAT. Afsnit af bogen vil blive bragt her i BEAT.

DET VIGTIGSTE: MELLEML KINKS OG DE DANSKE ARRANGØRER BLEV DER SKREVET NY KONTRAKTOMET KINKS-BESØG ALLEREDE NU I SOMMER. DATOEN ER IKKE FASTLAGT, MEN DET BLIVER INDEN RETLÆNGE. KINKS VAR MEGET KEDE AF, AT TIVOLI FORBØD LØRDAGENS KONCERTER, SÅ KUN ET FÅTAL AF DERES FANS FIK LEJLIGHED TIL AT HØRE OG SE DEM. NU BLIVER DER ALTSÅ EN NY CHANCE.

Farvel til København: Vi kommer igen. Det var så få, som fik hørt os.

Pete, Mick, Ray og Dave på udflugt til Vedbæk.

Honey fra Honeycombs mødte Peter Belli

Her er de

d. 30/4 — 15/5

Le Caroussel: The Defenders, The Hitmakers. The Conrads, engelsk gruppe, der spiller hele maj måned.

Hit House, Frederiksberg Allé: The Defenders, The Beethovens, The Lions, Peter Belli et' Les Rivals, Someones, Excheckers.

Hit House, Rec: Samme orkestre, de spiller på skift begge steder.

Giraffen: The Rocking Ghosts.

Moulin Rouge: The Danish Sharks, Blue Birds.

Tivolis Koncertsal: Tivoli sæsonen starter, Tivoli Varieteen premiere d. 1. maj.

Falkoner Centret: Udstilling (Mejerikontoret).

Holte Hallen: 1. Blackpools.

Club Hot Circle, Ringsted: 14. The Flames, 16. The Flames.

Beat Club, Kalundborg: 1. The Danish Sharks, 8. Blackpools.

Jokers Club, Næstved: 8. The Hitmakers, 13. The Lions.

Club Dynamite, St. Heddinge: The Defenders.

The Young Circle, Slagelse: 8. The Bellies.

Soho Pop Club, Hørsholm: 1. Indoneserorkestret „Crazy Rockers“, 8. Skymasters.

Shouts Club, Nykøbing F.: 2. The Beethovens, 9. The Defenders, 15. The Hitmakers.

Sø-Pavillonen, Rødby: 2. Danny and the Royal Strings. 8. The Candels. Tommy and Las Vegas. 9. Tommy and Las Vegas, Mikkels Group m. fl. Hot House, Fyns Forum: 15. Matadorene.

Svendborg Popklub: The Stephen Holm Quartet.

Christianslund, Nyborg: 1. The Beethovens, 8.-9. Matadorene, 15. The Beethovens.

Skovpavillonen, Assens: The Stephen Holm Quartet.

Africano, Esbjerg: Brian Summer and the Summerwelles.

Tyrolerlandsbyen, Vejle: The Knife and Forks.

Cliff's seneste hit „The minute you're gone“ blev indspillet i Nashville Tennessee under Cliff's sidste besøg i U.S.A.

Englænderne er på vej op ad de amerikanske hitlister:

„I'm telling you now“, Freddy and the Dreamers.

„Tired of waiting for you“, The Kinks.
„Go now“, The Moody Blues.

En engelsk popfilm er i øjeblikket under optagelse. Titlen bliver „Teenage command performance“. Filmens spilletid bliver ca. 102 min. og medvirkende er: The Rolling Stones, The Supremes, Gerry and the Pacemakers, Billy J. Kramer and The Dakotas, The Beach Boy's, Chuck Berry, Marvin Gaye og James Brown.

Tom Jones (It's not unusual now) har fået tilbud om at deltage i fem udsendelser i amerikansk TV. Det er de populære „Ed Sullivan Show's“. Man har tilbudt ham 200.000 kr. for fem gange optræden.

The Rolling Stones har afslået et tilbud om at optræde på det berømte London Palladium.

Keith Relf, fra The Yardbirds har fået en spansk puddel af en fan i den berømte engelske popclub „Crawdaddy“, hvor The Yardbirds er husorkester.

Freddy and the Dreamers' follow up til deres store succes „I understand“, er endnu en sikker træffer „A little you“.

Endnu en kvindelig popgruppe har sikret sig berømmelse. Det er den amerikanske gruppe „The Rag Dolls“ (Kludedukkerne). Deres første plade hedder „Dusty“.

The Kinks har hentet sig endnu en pladesucces af de helt store med deres sidste „Everybody gonna be happy“.

The Kinks flytter hjemmefra. Dave Davies og Mick Avory har købt et hus i London's West End. De har døbt det „Kinkdom“.

Brian Epstein har fået endnu en gruppe i sin stald. Det er folkesanger kvartetten The Silkie (tre mænd og en kvinde). Deres første plade er „Blood red river“.

The Mojos, der gik i opløsning for et par måneder siden, er samlet igen under navnet Stu James and The Mojos. Deres første plade under det ny navn er „Comin' to cry“.

The Barron Knights har igen fået succes med en parodi på de engelske popgrupper. Det er en efterfølger til „Call up the groups“ og hedder „Pop go the workers“.

Unit Four - Two, gruppen der toppede Englands hitliste med „Concrete and Clay“, har indspillet deres hit på en EP. Andre numre er: „Wild is the wind“, „Cross a million mountains“, og „Tables Turning“.

Petula Clarks efterfølger til „Downtown“ er „I know a place“. Den ligger i øjeblikket i USA's top tyve.

Efter sin Skandinaviens turne, der begynder i København den 3.juni, skal Georgie Fame holde tre ugers ferie i Spanien. Den første siden hans „Yeah, Yeah“ toppede hitlisterne.

Wayne Fontana and The Mindbenders har i øjeblikket stor succes i USA med „Game of love“, deres follow up til „Um,um,um,um, um,um,“.

Det jyske orkester, „The Flamingos“ fra Silkeborg mener, selv at de er Jyllands bedste gruppe (omtrent). I samme åndedræt indrømmer de at de er en samling forfløjne, pigegale pigtrådsbanditter. Gruppen består fra venstre af: Orla Lund Jensen, (rytme), Poul Thorhauge, (trommer), Leif Rasmussen, (single) og Chris Jensen, (bas).

Louis Armstrong har udtalt sig til en journalist: „Når jeg trækker mig tilbage, vil jeg bo i Ghana, jeg elsker simpelthen det land“.

Ringo Starr er nu på andet år med en komposition. Den er ikke færdig endnu.

The Yardbirds har stor succes i England med deres „For your love“. Der er herhjemme udkommet en LP med The Yardbirds. Den kaldes „Five live Yardbirds“.

Johnny Kid and The Pirates' næste plade hedder „Sombody help me“. Den er skrevet af popgruppen The Zombies.

Den nye danske popgruppe „Vocins“ og deres sanger, den danske Ringo, også kaldet Ole, komponerer i modsætning til de fleste andre danske grupper, selv mange af deres numre. Endvidere er gruppens musik meget inspireret

af The Animals. Gruppen består af: Carl Christian Søndergård, 20, (trommer), Hans Pinborg, 20 (single), Kim Heyde, 20 (bas), Poul Pedersen, 19, (rytme) og sangeren Ole Frederiksen, 19.

KORT & GODT om STORT & småt

The Searchers nyeste hit „Goodbye my love”, er blevet deres største succes siden „Needles and Pins”. Den er allerede på vej mod millioner.

Udlandet har bud efter P.J. Proby. Han har accepteret et tilbud fra Australien. Han flyver dertil i juni måned og bliver i seks uger.

Shirley Bassey, den engelske popsangerinde, sidste succes „Goldfinger” er blevet skilt fra sin mand, filmproducenten Kenneth Humes, på grund af utroskab. Hun har fået et barn med filmskuespilleren Peter Finch.

The Rocking Berries har stor succes på deres turne i England. Særlig sangeren Berry Clive gør lykke med sine parodier af andre popsangere.

Den amerikanske folkesanger Bob Dylan har skudt ind i de engelske hitlister med det selvkomponerede nummer „Times are a-changing”. Bob Dylan ligger konstant på LP hitlisterne i England.

Mick Jagger er blevet bestjålet for sin sælskinsfrakke efter en koncert i London. Han appellerer til sine fans om at skaffe den tilbage.

Freddie and The Dreamers er langt om længe blevet opdaget i USA, deres „I'm telling you now” nærmer sig millionen, og i England er „I understand” solgt i en halv million eksemplarer.

The Rolling Stones har fået tilbud om medvirken i en ny film af den berømte instruktør Otto Preminger (Exodus). Filmen bærer navnet „Bunny Lake is missing”. Desuden medvirker The Zombies, Heinz, The Primitives og The Emeralds.

Nu drager også The Hollies afsted til USA. De skal spille i Paramount Theatre i New York. Desuden skal de optræde i de berømte TV shows „Hullabaloo” og „Shinding”.

Marianne Faithfull's første LP får titlen „Faithfull”.

Donovan, der toppede den engelske hitliste med sin egen komposition „Catch the wind”, komponerer nu også for andre artister. Først på listen står gruppen The Freewheelers med „Why do you treat me like a fool”.

Brian Poole and The Tremeloes har indspillet Rolling Stones succes'en „Time is on my side” på en EP. Andre numre er „Sho' miss my baby”, „It's alright”, „You don't own me”.

DETTE ER TAGES

Hvad siger navnet „Tages” Dem? Ingenting, måske. Eller disse fem ansigter? Måske heller ikke noget — men denne gruppe er Sveriges populæreste i øjeblikket...Dens plader har netop nået de danske kyster...så måske ved De snart, hvad De ikke vidste forud!

Tages er det typiske eksempel på „ingenting”, der går hen og bliver en hel masse. De er fem ganske almindelige unge drenge fra Göteborg, som på rekordtid distancerede alle andre svenske popnavne og kom op i klasse med de største udenlandske. Musikalsk set er de ikke videre raffinerede, de holder sig nærmest til at planke (svensk udtryk for parodi) Rolling Stones — og enhver kan selv overbevise sig om, at de faktisk synger pibe-falsk og at de melodier og tekster, de selv flikker sammen ikke er de store mesterværker. Men de har en vis drenget charme og en umiddelbarhed til trods for at de flyver temmeligt højt i bevidstheden om deres egen uforlignelighed.

Tages består af Danne Larsson på rytme, Tommy Blom som sanger, Anders Tö-

pel single, Göran Lagerberg bas og Freddie Skantz trommer. Men hvem er „Tage”? Han findes slet ikke...navnet er såmænd blot et, de fem unge herrer har t-a-g-e-t, hvilket på göteborgsk udtales uden t — og så er blevet tilsat enten ejefalds-„s”, eller engelsk flertals-„s”, det ikke ønskede bedes venligst oversat. De, der har svært ved at sige Tages på svensk er velkomne til at sige „Teidjiis” på engelsk, for de larmende 5 har nemlig været på besøg i United Kingdom en enkelt gang, hvor de blev standset på grund af manglende arbejdstilladelse.

De blev nr. 1 på svensk Tio i topp med deres første plade „Sleep Little Girl” og nr. 2 med deres næste „I Should Be Glad”, begge netop released i Danmark.

Her i sommer kommer Tages til at køre et hårdt race over hele Sverige med 3-4 optrædener hver aften, så kort tid som muligt. Stort mere end fornøjelsen (hvis det kan kaldes sådan) får Tages ikke ud af successen...

...men alt det tænker pigerne jo ikke på, når de skriger for Tommy, Danne og Göran! Anders og Freddie!

Den populære franske vocalensemble Les Surfs kommer til Danmark. De skal optræde i Tivolivariete'en fra d. 16. maj.

GENE PITNEY

POP MILLIONÆREN

En ung mand med mørkebrune øjne sad i sin gamle vogn og ventede på at passere en jernbaneoverskæring i en lille by i Connecticut.

Lige med et skete der noget. Han holdt tilfældigvis udenfor byens antagelig eneste musikforretning, og der fik han øje på et skilt, hvor der stod „guitarundervisning”.

Han glemte sin aftale med pigen på skøjtebanen, parkerede sin bil og gik ind i forretningen. Hermed var en strålende fremtid begyndt for Gene Pitney — en tid med rigdom, succes'er og beundrere.

Efter kort tid havde han dannet sit eget skoleorkester og var begyndt at rende alle grammofonforlagene på dørene.

Gene er et geni. Det er fastslået. Andre stjerner, vi kender, har nogen til at bakke dem op: managers eller public relation folk, mange har forbindelserne blandt toppen.

Gene ordner alt selv.

Han er medejer af grammofonforlag, musikforretninger, feriebyer og har sit eget finansieringsselskab. Nu har han kastet sig over politik.

23 år gammel og fyldt med ambitioner. — Han er meget rig, berejst, sophisticated, og alt, han rører ved bliver til guld.

Allerede i skolen tjente han gode lomme-penge ved at sætte fælder ud til bisamrotter, mink, mår og skunk. Det skæppede noget. Pelshandleren betalte ham 40.- kr. pr. skind. Kammeraterne var gule af misundelse, de gik kun med aviser.

I hans barndomshjem var der trangt om penge, faderen var flyvemekaniker, han arbejdede hårdt for at slæbe penge sammen, og Gene var tidligt klar over, at han selv måtte til at tjene penge. Han ville helst indenfor musikbranchen. Men hvert sted han henvendte

sig, hørte han de samme ord: Det er ikke noget for dig — det er der ingen fremtid i — branchen er fuld af svindlere — drop det.

Han læner sig tilbage og smiler lunt. Det er fantastisk, hvad der er sket. Jeg, drengen fra Rockville, Connecticut. Vi havde kun en gadelygte. Så kan De forestille Dem hvordan stedet var. Jeg kæmpede en brav kamp i New York. Tekstforfattere, kompositører o.s.v. som bor der, holder sammen, lever af hinandens ideer og regner ud, hvad de kan drage nytte af hos hinanden.

Havner man i det sjak, særligt hvis man er tekstforfatter, mister man sin identitet og ender som en nul.

Hvordan tror De, det gik mig, den uge min første plade udkom? — —

Der gik rygter om, at en „Pladevender” var blevet bestukket. Undersøgelser sættes i gang, aviserne skriver, at den ene halvdel af musikbranchen betaler den anden for at få fordele. Alle er helt ude af sig selv.

Midt i alt dette stod jeg med min første plade og skulle ud på min første turné. Ude vestpå vovede de ikke at lade mig komme ind på radiostationen, de var hundeanst, blot de så nogen, der bar på en plade.

Nu er det blevet bedre — takket være Beatles. Men inden de kom til Amerika havde „pladevenderne” intet at sige. Direktørerne og programcheferne havde magten.

Personligt afskyr jeg at være bundet, når det drejer sig om præsentation af nye talenter, og det fortalte jeg dem. Der er jo forskel på Europa og Staterne, hvad angår dette spørgsmål om præsentation. Jeg vil ikke sige, at I er gammeldags her, men hjemme kan man slappe af under en udsendelse. Man siger lige hvad man har lyst til. Her er alt hvad man siger: ja, nej og mange tak.

Fem år er lang tid for popidoler af i dag. Hvordan bar Gene sig ad med ikke blot at blive stående, men også at klatre endnu højere op ad popularitetens stige og tjene formuer? Gene siger, at han lod være med at følge med strømmen. Han prøver på at holde sig så langt borte som muligt fra al den slags. Han har altid prøvet at gi' det bedste han kan.

„I'm gonna be Strong” er hans femtende plade, og han skal snart lave et stort italiensk album. Et par gange har han optrådt i TV i Rom. Under optagelserne stod der en mand bag kameraerne og gjorde italienske gebærder, som Gene så skulle abe efter.

Gene siger: „Jeg er ikke rigtig klar over, hvordan min stil egentlig er. Jeg tror, at man skal være lidt ældre for at vide det. Jeg henvender mig ikke til én bestemt slags mennesker, jeg gør bare mit bedste og håber, at nogen får noget ud af det.”

Gene tager sin lyse overfrakke på. Det sidste han siger er, at han tror han ville blive skør, hvis han var tvunget til at forlade show-business.

Pigegruppen Goldie and The Gingerbreads, som The Animals fandt i USA, har i øjeblikket deres andet hit i England med deres tredje plade „That's why I love you”. Goldie og hendes veninder er blevet fantastisk populære i BEATgruppernes hjemland, så det kan ikke vare længe, før vi ser dem i Danmark.

MILLIE

TEMPO

HELE

DØGNET

Millie — „My boy Lollipop” — Fontana, som i december besøgte Danmark sammen med The Searchers og optrådte på TV, kan indenfor de nærmeste måneder ventes tilbage til Danmark igen. Hun løb fornylig sammen med vor medarbejder på flyvepladsen i Nice.

Han havde det fornøjelige job at følge hende et par dage — en oplevelse han bestemt ikke glemmer med det samme. Her er hans indtryk af den mørklødede, lille sangerinde, som efter hans udsagn var værre at holde styr på end en hel søk lopper:

En lille smart raket affyredes fra Air-France's maskine på flyvepladsen i Nice, tog jorden, glidende let og sagde: — „Hej, er alting ikke vidunderligt... jeg må se det hele — hvad venter vi på?” Det var mit første møde med Millie. Pigen som er et bombenedslag og lyser op på en hvilken som helst scene — også i det solbeskinnede Cannes.

Som sagt så gjort, vi skyndte os at løbe hen til min bil sammen med Millies veninde Esther, og vor fotograf fulgte bagefter i normal gangart.

Midt i alt postyret lykkedes det Millie både at skrive autografer og bombardere mig med spørgsmål. Det første på spørgelisten var indkøb

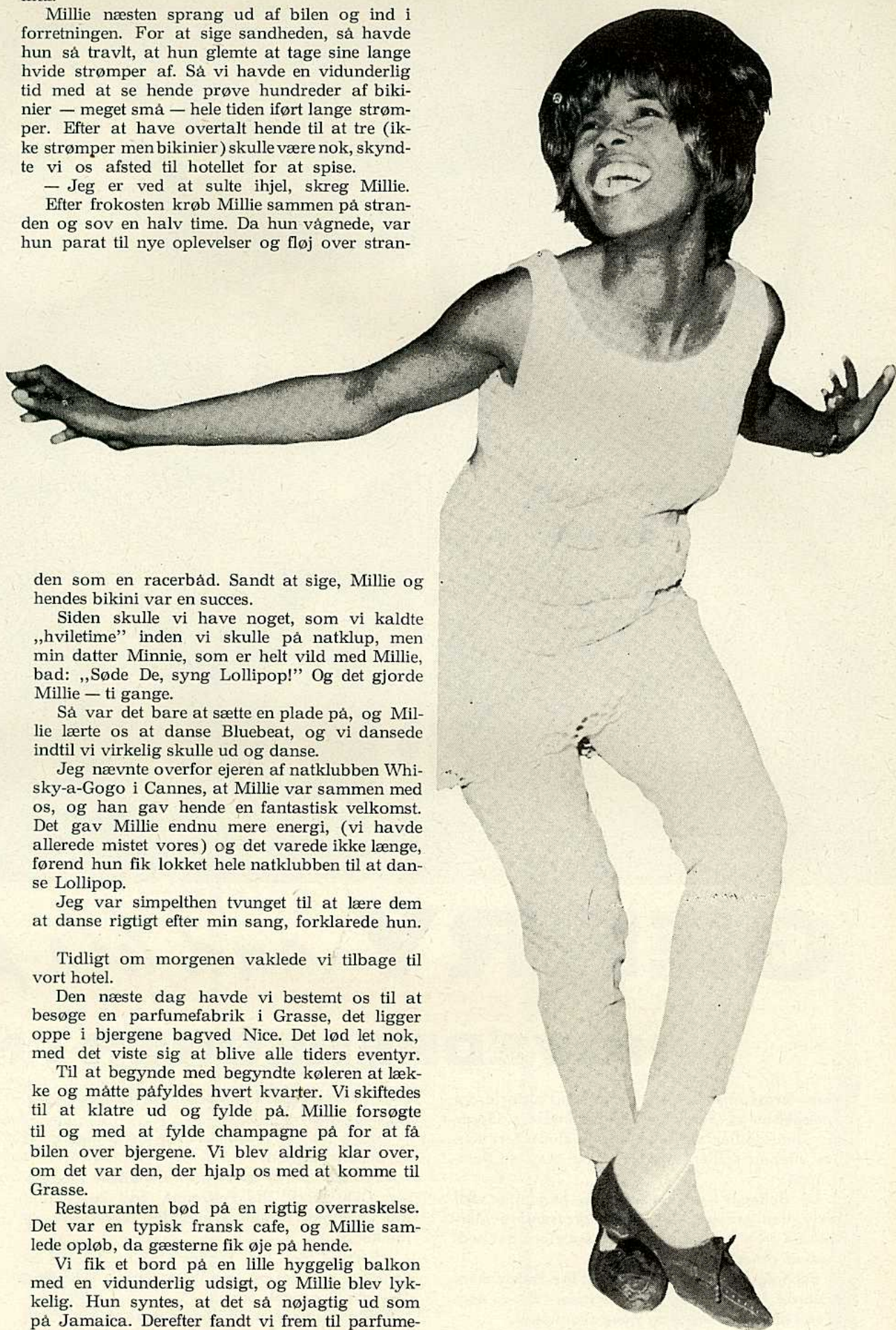

af bikinier. Så det blev naturligvis vort første mål.

Millie næsten sprang ud af bilen og ind i forretningen. For at sige sandheden, så havde hun så travlt, at hun glemte at tage sine lange hvide strømper af. Så vi havde en vidunderlig tid med at se hende prøve hundreder af bikinier — meget små — hele tiden iført lange strømper. Efter at have overtalt hende til at tre (ikke strømper men bikinier) skulle være nok, skyndte vi os afsted til hotellet for at spise.

— Jeg er ved at sulte ihjel, skreg Millie.

Efter frokosten krøb Millie sammen på stranden og sov en halv time. Da hun vågnede, var hun parat til nye oplevelser og fløj over stran-

den som en racerbåd. Sandt at sige, Millie og hendes bikini var en succes.

Siden skulle vi have noget, som vi kaldte „hviletime” inden vi skulle på natklup, men min datter Minnie, som er helt vild med Millie, bad: „Søde De, syng Lollipop!” Og det gjorde Millie — ti gange.

Så var det bare at sætte en plade på, og Millie lærte os at danse Bluebeat, og vi dansede indtil vi virkelig skulle ud og danse.

Jeg nævnte overfor ejeren af natklubben Whisky-a-Gogo i Cannes, at Millie var sammen med os, og han gav hende en fantastisk velkomst. Det gav Millie endnu mere energi, (vi havde allerede mistet vores) og det varede ikke længe, førend hun fik lokket hele natklubben til at danse Lollipop.

Jeg var simpelthen tvunget til at lære dem at danse rigtigt efter min sang, forklarede hun.

Tidligt om morgenen vaklede vi tilbage til vort hotel.

Den næste dag havde vi bestemt os til at besøge en parfumefabrik i Grasse, det ligger oppe i bjergene bagved Nice. Det lød let nok, med det viste sig at blive alle tiders eventyr.

Til at begynde med begyndte køleren at lække og måtte påfyldes hvert kvarter. Vi skiftedes til at klatre ud og fylde på. Millie forsøgte til og med at fylde champagne på for at få bilen over bjergene. Vi blev aldrig klar over, om det var den, der hjalp os med at komme til Grasse.

Restauranten bød på en rigtig overraskelse. Det var en typisk fransk cafe, og Millie samlede opløb, da gæsterne fik øje på hende.

Vi fik et bord på en lille hyggelig balkon med en vidunderlig udsigt, og Millie blev lykkelig. Hun syntes, at det så nøjagtig ud som på Jamaica. Derefter fandt vi frem til parfumefabrikken, som virkelig var interessant. Millie for omkring og duftede til alt, hvad der var, og stirrede med store øjne på de store tanke og destillatorer, hvorfra der blev fremstillet parfume, eau de cologne og hårvand.

Hun var så overvældet af landsbyen, at jeg besluttede at køre lidt videre, skønt bilen hostede og spruttede. Jeg skulle have lyttet til bilen, på vej opefter standsede den. Men Millie ville ikke standse. Hun sagde, at hun havde netop lyst til en svømmetur. Eftersom vi var ca. 5 mil fra havet, sagde jeg til hende, at hun havde en lang spadseretur for sig.

— Hvem har tænkt sig at gå sagde hun indigneret — jeg tænker på at finde en ordentlig bil, der kan køre mig derhen.

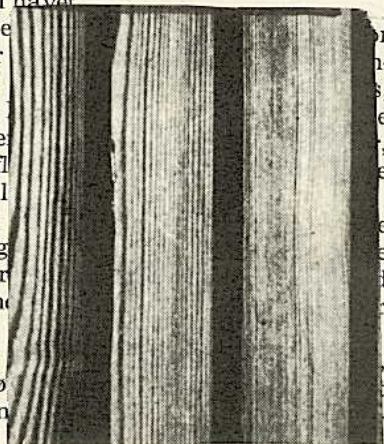
Og det gjorde hun. Vi kunne se hende stå med tommelfingeren i vejret, et par biler standsede, men de passede hende ikke. Så kom der til sidst et vidunder af en lyseblå sportsvogn, som var helt i Millies smag, og inden vi vidste

et ord af det, hørte vi hende råbe farvel og sætte kurs mod havet.

To timer senere var vogn køreklar den. Hun var der var jo så bære hende hjer var turen til fl var ked at skull

Men til alt af gangen, og snart fået over til flyvemaskin tilbage!”

Det samme da hun lige fø vides agter hun mer.

GERRY *and his pacemakers*

HOVEDPERSONER I NY FILM

Ferry cross The Mersey er en sand historie om opdagelsen af Gerry and The Pacemakers. Gerry og Chad spiller sig selv, som to studenter, som om aftenen spiller med Fred og Les i en Beat-gruppe.

De deltager i en konkurrence, hvor man skal finde den gruppe, der skal repræsentere Merseyside i en europæisk konkurrence om det bedste beat-orkester.

Selvfolgelig bliver Gerry and The Pacemakers erklæret for vindere, men forinden får vi dem at se i en masse skøre og sjove situationer.

Desuden præsenterer Gerry and The Pacemakers en række af deres nye numre, hvoraf

bl. a. „Ferry Cross The Mersey“ og „I'll be there“ er udkommet her i landet.

Gerry har selv komponeret de ni numre, vi får at høre i filmen.

Foruden Gerry and The Pacemakers medvirker: Cilla Black, The Fourmost, Earl Royce and The Olympia, The Blackwells, The Blacknights og The Kubas.

„Ferry Cross The Mersey“ er i sort/hvid, og den blev optaget på seks uger i Twickenham Studios og i Liverpools omegn.

Under optagelsen af filmen skete der et uheld med Pacemaker Les Maguire. Han faldt ind i et stort spejl, der knustes, og sårede hans arm.

Såret måtte sys sammen med ni sting, men skaden var dog ikke større, end optagelsen kunne fortsætte uden ophold. Den største vanskelighed ved optagelsen af filmen var Gerry's fans, som sværmede omkring optagelsesstederne. Man måtte tilsidst afspærre store områder, for at filmen kunne optages i fred og ro. Det lykkedes dog én gang de mange fans at bryde igennem afspærringerne og overfalde Gerry and The Pacemakers, før de kunne nå hen til deres biler.

Den kvindelige hovedrolle i filmen spilles af den 19 årige blonde Julie Samuel. Filmens ventes at få Danmarkspremiere i løbet af foråret.

Beatles-børn med verdensomtale

Læserbrevene strømmer ind med spørgsmål om Paul McCartney's illegale barn. Vi nøjes her med at konstatere nogle facts:

Paul McCartney siges at have et barn sammen med en ung englænderinde fra tiden før The Beatles blev berømt. Brian Epstein skal have givet barnets mor en bestemt sum penge for at holde det hemmeligt. Den unge dame er imidlertid blevet træt af hemmelighedskræmmeriet og har udtalt sig om forholdet til offentligheden.

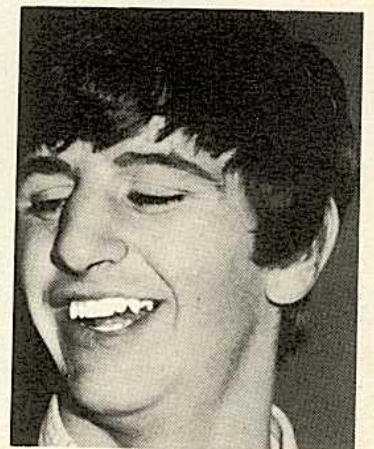
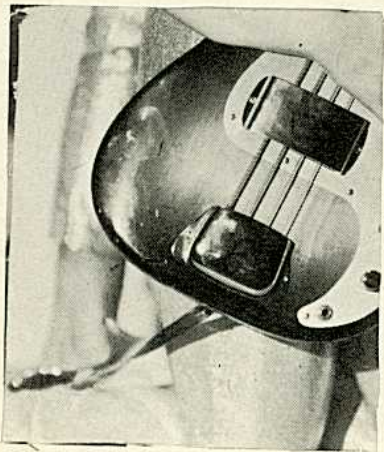

Den 11. februar 1965 blev Maureen Cox fru Ringo Starr, og trods deres mange udtalelser om, at de ikke foreløbig ville have nogen børn, meddeles det nu, at en Ringo Starr junior er på vej.

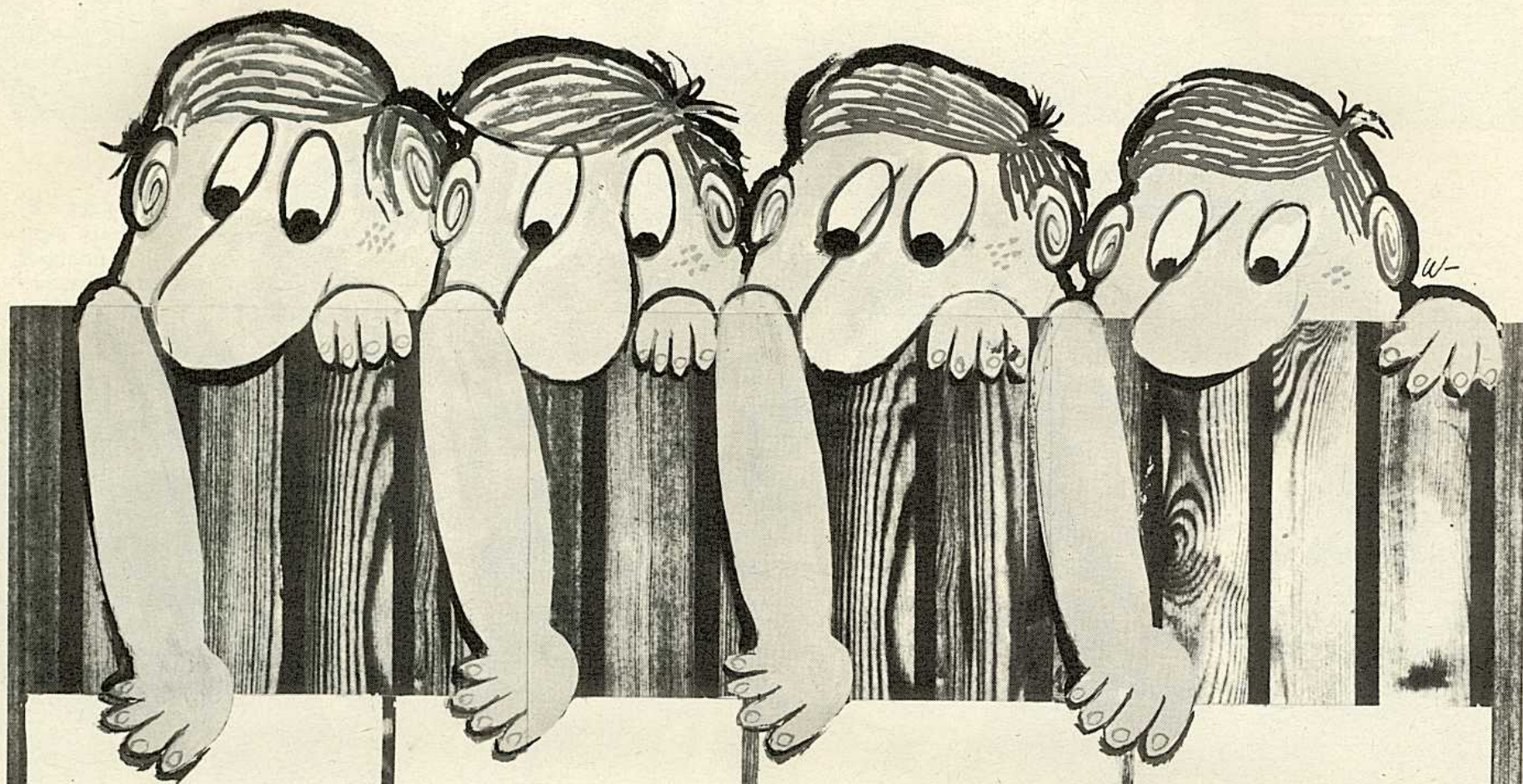
Den lille ventes til verden først i oktober.

Ringo er henrykt over den forestående begivenhed. Han har forbudt sin hustru at bestille noget, indtil den lykkelige begivenhed har fundet sted.

Ringo's ønske: En dreng.

FIRE FESTLIGE FORLYSTELSESTEDER

BEAT-HOUSE

i Alborg åbner i maj. Impressario Richard Stangerup har forladt skrivebord og telefon for en tid for at modernisere et gammelt lokale i tilslutning til forlystelsesparken Karoline-lund.

Der bliver pigtråd en masse, og selv om lokalet mest af alt ligner „en gammel lade“, sa lover Stangerup, at når åbningsdagen kommer, vil det hele se festligt ud.

Navnet „BEAT-house“ har Richard Stangerup høfligt bedt os om tilladelse til at bruge, og intet var os kærere. Vi har også lovet at være til stede ved åbningen, hvor man forventer at se hele Alborgs ungdom møde op.

Vi påskønner initiativet. Tillykke Alborg med BEAT-House.

Javaneserne „Crazy Rockers“ åbner ballet.

POP-KABARET

er et nyt fænomen i dansk underholdningsliv. Kabaret har som oftest været noget dybsindigt noget med allehånde kærlighedsdillerdaller, atombombskræk og flagrende sommerfuglesnak. Popkabaret bliver anderledes. Det bliver et dansested for ungdommen ude i sommerlandet, nærmere betegnet Kolles Gård i Humlebæk, tæt ved skov, strand og Louisiana.

På tribunen spiller et orkester, af og til underholder forskellige pop-solist, dels fra tribunen, dels fra baren, hvor der indbygges mikrofoner, bartendersken bliver nemlig en kendt sangerinde, tjeneren en kendt solist.

TOMRUD'S MUSIC-HALL

udenfor Faborg er et sjovt sted. Slagtermester Ib Petersen, Odense, som har fået ideen, har ikke haft grund til at fortryde. Der kom ikke så mange mennesker i starten, men nu stiger besøgstallet støt.

Stedet er en gammel forlystelseshave med kunstige søer, hængebroer, svævebaner, legeplads — og så altså musikhallen, som nærmere ligner et stort hønsehuse. Vel at mærke udefra. For indvendig er der hyggeligt. Et mægtigt dansegulv, mange stole og borde i lidt sløset opbygning, en tribune, hvor man hidtil har holdt orkesterkvaliteten højt, og sidst men ikke mindst et hurtig-køkken med god betjening.

Problemet har været at få fynboerne lokket ud på marken, hvor Tomruds Have ligger. Det begynder at rygtes. Parkeringspladsen er fyldt med biler fra alle fynske politikredse.

BEAT-BOWLING

er et nyt udslag af pigtrådsinteressen. Det er Skandinavia Bowling på Islands Brygge i København, som lørdag og søndag sommeren igennem forsøger at interessere ungdommen for bowlingens festlige sport.

Restauranten ryddes, orkestrene stiller op og så drøner beat-musikken ud over bowlingbanerne, hvor publikum får en gratis bowleserie inkluderet i entreen samt hele tiden gratis bowleinstruktør.

Foreløbig gennemfører man kun arrangementet lørdage og søndage. Bliver besøget ved at stige, udvider man muligvis til en ekstra dag.

Adressen er: Skandinavia Bowling, Islands Brygge 83 E, Sundby. Tag en tur derud som afveksling. Det er sjovt at beat-bowle.

THE DEFENDERS

det er **beat**

4 PIGER MED POP I

4 GUTTER MED PEP I

1 Efter at have erobret Tyskland prøver Gitte Hænning at gøre sit navn kendt i England. Hun er nylig vendt hjem fra en succesrig turné derovre.

Gitte optrådte bl.a. i de populære TV-udsendelser „Ready Steady Go” og „Disc A Go-Go”. Der blev desuden optaget et 15 minutter langt show med Gitte alene.

Pladen, der blev udgivet ved lejligheden „The heart that you break”/„Seems just like old times”, kan også fås herhjemme.

3 Jette Ziegler har skiftet pladeselskab fra Triola til Sonet.

Som følge deraf har hun nyligt været i Tyskland for at indspille sin nyeste plade „Teenage Love”/„Charlie”. Direktør Gustav Winkler har herefter overtaget hendes pladepromotion. Public Center fortsætter som hendes personal agency.

2 Tyskland har helt overtaget vor søde Dorthe. I øjeblikket ligger hun som nr. 8 på den tyske hitliste med „Dip-di-dip”, og den 18. maj deltager hun i den tyske slagerfestival i Berlin, hvor hun skal kæmpe mod sangerinder som: Conny Froebess, Wenche Myhre, Siw Malmkvist og Grethe Ingmann. Nyeste plade udgivet herhjemme er „Det er i min ungdoms fagreste vår”/„Cowboy Jimmy's pige”.

4 Sys Gregers har indspillet en ny singleplade for pladeselskabet Tono. A-siden er Grand Prix-vinderen „Lille dukke”, medens hun som B-side har valgt et svensk hit „Monika”. Sys Gregers ligger i forhandlinger om en turné på de amerikanske baser på Grønland til sommer.

BEAT ÅBNER EN BREVKLUB

Vi får en masse breve fra læsere, som ønsker brevveksling med andre, der har samme interesser.

Nogle vil bytte idolbilleder, andre vil udveksle nyt om deres store idealer, atter andre vil have os til at meddele læserne adressen på denne og hin fan-club, som vedkommende har startet.

For at imødekomme disse ønsker åbner vi fra og med næste nummer „BEAT's Brevklub”.

Vi optager indsenderens Navn, adresse, interesse og hvad vedkommende ønsker brevveksling om (højest 3 linier) for en pris af kr. 2,50, som indsendes i frimærker til:

„BEAT's BREVKASSE”

BEAT

Gasværksvej 10 A

København V.

Vi håber, at hermed imødekommer de mange ønsker på god måde.

Med venlig hilsen
Os på BEAT

PS. Skriv således:

Navn: .....

Adresse: .....

Idoler: .....

Ønsker brevveksling om: .....

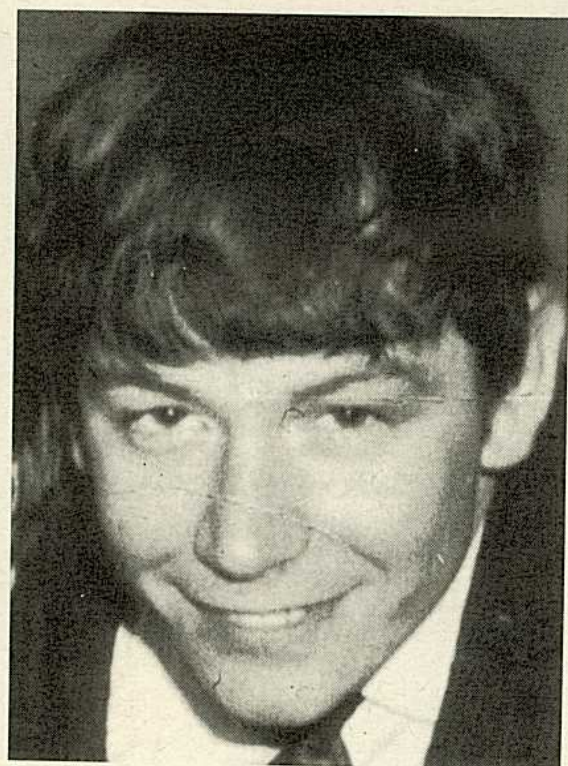

aktUelt PORTRÆT

Bent Hasebart, 35, er en af dansk pigtråds pionerer. For få dage siden åbnede Bakken sin gud-ved-hvilken sæson og Bent Hasebart sin tredje som Bakke-restauratør. Allerede forrige år lagde han ud med pigtrådsorkestre i Place Pigalle. Alle træk på skulderen af denne tosse, som troede at pigtråd var musik. Sidste år fremturede han med bl.a. Peter Belli og Les Rivals og Sir Henry and his Butlers. For første gang i Bakkens historie nåede en teltholder en omsætning på en million kroner på én sæson, og så holdt folk op at trække på smilebåndet.

I vinter abede alle efter med pigtråd i lange baner. Det gør de stadig, men Hasebart er som sædvanlig en guitarlængde foran konkurrenterne. Dels har han udvidet pigtråden til også at omfatte sin restaurant Røde Port, dels har han forudset den nye stil ved at tage orkestre ind, som tilhører Sommerens stil. Det bliver i sommer Sir Henry and his Butlers, Melvis and his Gentlemen, Dandy Swingers — og Danmarks Rolling Stones, alias Joe E. Carter's Group.

Endnu har Hasebart holdt pigtråden borte fra sine to øvrige restauranter „China” på Bakken, hvor forårsrullerne synes at trække ligeså godt som pigtrådsruller, og „La Cubana” på Frederiksberg, hvor trækplastret mere er „helårsduller”.

Det populæreste medlem i The Animals, der kommer til Danmark den 6. og 7. maj, er uden tvivl sangeren Eric Burdon.

Eric Burdon blev født den 11. maj 1941 i Newcastle og trådte først ind i show-business, da han var 21 år.

Eric Burdon bliver betragtet som en af de få hvide rytm' og blues sangere, der har en farvet stemme. Hans største interesse — foruden langhårede piger — er gamle våben. Han købte sig en hel samling under The Animals' sidste besøg i USA.

Eric Burdon elsker at synge og går op i det med liv og sjæl, han er dog skuffet over, at rytm'n og blues ikke er blevet mere populær, end tilfældet er.

?
Hvem
er jeres
**TOP-
IDOL**

Der skete ikke større ændringer i IdolBarometeret denne gang. The Beatles beholdt førstepladsen foran Elvis Presley, der røg op på andenpladsen. Det er rart at se, at vi har tre danske grupper der er i stand til at holde sig på Idol Barometeret foran navne som The Animals og P.J. Proby.

Vi har udtrukket 10 vindere, der alle får en plade tilsendt. Følgende blev udtrukket:

Per Christensen, Østergade 88, Hjørring.

Kirsten Larsen, Gartnerivej 5, Sorø.

Jytte Sørensen, Bodalsvej 76, Ry.

Annemette Christensen, Holbækvej 45, Roskilde.

Arne S. Rasmussen, Danebod Højskole, Fynshavn, Als.

Wilbert Lyngsø, Toftegården 22, Viborg.

Susanne Hansson, Kalkager 20, Hvidovre.

Hanne Jensen, Haarstrup St., Fyn.

Gert Gura, Istedvej 3, Kolding.

Sonja Hansen, Pilegade 10, Allinge, Bornholm.

IDOL

1	BEATLES	B
2	ELVIS PRESLEY	A
3	ROLLING STONES	R
4	CLIFF RICHARD	O
5	PETER BELL AND LES RIVALS	M
6	THE KINKS	E
7	SIR HENRY AND HIS BUTLERS	T
8	THE DEFENDERS	E
9	THE ANIMALS	R
10	P. J. PROBY	!

Den lille dreng, de kalder HERMAN

Herman var omringet af piger. Man kunne se hans frække ansigt le til en forhekset gruppe, der holdt autograf-blokkene frem.

Herman er et sexsymbol i lomme-format; sytten år gammel, en flot fyr fuld af skæg. Han får det til at risle koldt ned af ryggen på teenagerne vinder enhver bedstemors hengivenhed og driller kvindelige journalister.

Han hører til den type mænd, som alle piger falder for. Han behøver nogen til at tænke for sig, han glemmer aftaler, møder og forveksler adresser. — „Jeg er en varm og hengiven dreng, og jeg er vanvittig underholdende” forklarede han, da vi mødtes første gang. Han fortæller de utroligste løgne, griner med hele ansigtet og øjne (de er helt mørkeblå) spiller.

Han fortæller, at han er leder, og at han er den eneste, som det gik godt i skolen. Han siger, at han var så dygtig i skolen, at han fik rent ug. Det er helt i hans stil at fortælle, at han mødte fire mænd med otte hoveder, da han gik sig en tur.

Men der findes også en anden side af Herman (blandt venner kendt som Pete Noone) — han har besluttet, at hans fremtid skal være sikret, når han fylder 21 år.

— Så vil jeg være sikker på, at der er nok, hvis jeg vil trække mig tilbage.

17 år gammel, en alder hvor de fleste drenge endnu går i skole, er Herman en kendt stjerne med en bemærkelsesværdig indtægt. Da han var tretten, tjente han kr. 1.500,00 om ugen, dengang optrådte han som Len Faircloughs søn i ITV's Coronation Street. Impresario Mickie Most opdagede ham forrige år i en Manchester-klub.

Folk plejer at spørge mig, hvordan det føles at være stjerne for anden gang, først som skuespiller og nu som sanger. Jeg ved det ikke, jeg tænker aldrig på det. Jeg føler mig ikke som stjerne. Det at have haft en rolle i TV, gør mig ikke til skuespiller, og en stor del af min pladesucces kan jeg takke Mickie for. Han ved, hvordan han får det bedste af mig. Man synes, at han og TV-producenten, der lavede Coronation Street, arbejder hårdt, når folk som jeg blot tager æren af det.

Herman synes, det er let at spille teater.

Han har en utrolig fantasi og i stedet for at læse rollerne, forestiller han sig, at han er stykkets person. Da jeg var lille, brugte jeg alle mine lompepenge på biografen. Jeg lærte alle de roller jeg så. Senere tog jeg teaterundervisning ved Manchester School of Drama and Music, og selv der havde jeg glæde af min fantasi. Da jeg senere fik rollen i Coronation Street, så troede jeg, at det var det helt rigtige. At spille teater det var det eneste for mig.

Herman, den tidligere skuespiller og den nuværende popsanger, lægger hovedet på skrå og ser os i øjnene. „Jeg forandrer mig”, siger han, „det er noget alle teenagere gør”. Det var rent tilfældigt, det der skete. Jeg stødte på en gruppe, som spurgte, om jeg havde lyst til at synge med dem i en klub. Jeg svarede: „Synge, er I rigtig kloge. Jeg kan ikke synge, jeg aner ikke, hvordan man bærer sig ad”.

De sagde til mig, at jeg skulle stille mig op foran dem og gøre hvad

som helst for at underholde dem. Det gjorde jeg — det var sjovt. Jeg indså pludselig, at jeg ikke behøvede at fælgge et manuskript, jeg kunne gøre lige, hvad jeg havde lyst til. At synge kom af hele stemningen.

Sir Laurence Olivier sagde engang til mig: „Min dreng (det kalder han mig altid den gode Olly) min dreng, du er en af de bedst syngende skuespillere, vi har. Fortsæt med det vi har brug for dig, min dreng”.

„Herman”, siger jeg bebrejdende.

Han sagde det, han sagde det, også til min far. Du ved vel, hvem min far er? Mick Jagger!

Til sin fødselsdag fik Herman et tusinde fødselsdagskort fra sine fans.

„Jeg ville gerne have truffet hver eneste pige, der sendte et kort”, siger Herman. Jeg tror på, at man skal have levet livet, inden man slår sig til ro. Jeg går ud med en pige, og vi har det pragtfuldt. Jeg følger hende hjem, og hader det når vi skal skilles. Jeg tænker ved mig selv: „Det er den store kærlighed” og jeg går hjem kun med hende i tankerne. Men en uge senere har jeg truffet en anden.

Han ser ned på sine sko. „Jeg tænker på, om jeg nogensinde vil kunne slå mig til ro. Jeg vil virkelig gerne. Jeg vil have en kone og alt det der, men hvornår?”

Hvis jeg virkelig finder den rigtige pige, vil jeg aldrig kunne blive den rigtige ægtemand. I hvert fald ikke nu. Jeg glemmer alt muligt og kommer aldrig til tiden. Hvordan tror De egentlig, jeg kunne klare både pigens og mit liv? Tror De, at det bliver bedre, når jeg bliver ældre?

Herman taler ellers aldrig på denne måde, men bag hans glade, smittende charme ser man noget af en moden, flink ung mand. Hele livet er et stort grin for ham og The Hermits i dag, men i morgen er det måske lidt anderledes for dem.

„Sådan er det at blive voksen”, resignerer Herman. For øjeblikket ler jeg hver dag. Måske ler jeg ikke så meget, når jeg bliver ældre. Et øjeblik er han alvorlig, men det er hurtigt ovre.

Lad være med at se så alvorlig ud. Jeg er ikke voksen endnu. Han farer forbi mig, ud af værelset og ned ad korridoren med lange flagrende ben. Ved De hvad der sker, hvis jeg kommer for sent til min managers kontor, hvor jeg skal møde nogle amerikanere? skriger han over skulderen. „Vi er kede af, at vi kommer for sent,” siger vi, „men vi var ude for et lille uheld på vejen herhen. Vi blev jaget af et næsehorn i Hyde Park”.

Amerikanerne ryster mistroisk på hovedet. „Har I dyr i parkerne i London?” „Selvfølgelig” siger vi, „der sker mange ulykker på grund af myrer og biller (ant and beatles).”

Han sagtner farten og begynder at gå.

Ungdommen af i dag vil have det sjovt.

De kan spørge hvem som helst. De må forstå, de tænker ikke så langt. Så langt som til i morgen er nok.

Vi står stille, og Herman læner sig mod væggen.

Alt hos mig er ikke kun sjov. Jeg tænker også alvorligt. Han ser endog alvorlig ud. Det er bare det, at jeg vil vente med at blive voksen til i morgen.

Medens han talte, så vi et flig af „det der i morgen”.

Skriv til...

Sir Henry
Beat
Gasværksvej 10A
Kbh. V.

Vild efter drenge.

Jeg er 15 år, og meget vild efter drenge på samme alder. Det kedelige er, at de ikke rigtigt lægger mærke til mig. Hvordan skal jeg få at vide, om de vil komme sammen med mig eller ej?

En på 15.

Spørge dem.

Ny sangstjerne.

Jeg er en teenagerpige på 14 år, og vil gerne være sangerinde. Jeg har været med i to konkurrencer, hvor jeg blev nr. 1 og 3. Jeg har en meget kraftig stemme. Hvordan bærer jeg mig ad?

Else Thorhauge
H. C. Lumbyes vej
Lumby pr. Beldringe

Der er mange, der har klaget over, at vi ikke bringer navn og adresse under brevene, det ville tage for meget plads. Her gør vi dog en undtagelse, så interesserede kan skrive til Else.

Danske grupper.

Hvordan kan det være, at BEAT ikke skriver mere om danske grupper. Peter Belli Og Rivalerne er nu engang ikke alt. Jeg kunne tænke mig at høre noget om bl.a. Beefeaters, Joe E. Carters Group, Sharons og jer selv Sir Henry and his Butlers.

Mona Sørensen, Esbjerg.

Jeg har ladet brevet gå videre til redaktionen. Endnu har der da været en del om danske grupper, synes jeg.

Pengeproblemer.

Hvor meget koster en god guitar? Det behøver ikke være en elguitar.

Torben R.

Jeg vil tro, du kan få en god guitar uden strøm til ca. 100 kr. Du kan få alle de oplysninger, du vil have, hos en musikforhandler.

Skriv til...

Gunilla Thorn
Beat
Gasværksvej 10A
Kbh. V.

Call-girl.

Hvordan skaffer man sig et stævnemøde med en så sød pige som dig.

Gunilla elsker-Søren

Tag en tur til København.

Stones.

Ved du noget om, at der kommer en udsendelse i dansk T. V. med Rolling Stones? Er Charlie Watts virkelig gift?

Brian Jones Fan.

Ja, de kommer i en udsendelse d. 1 maj. Til dit andet spørgsmål må jeg også svare ja.

Hårdt arbejdende.

Du kan vel ikke forklare os, hvordan Sir Henry bærer sig ad med at sidde lige over for dig i København og være en charmerende fyr, svare på breve og samtidig rejse rundt i andre lande og optræde?

De nysgerrige

Sir Henry sidder jo ikke heroppe altid.

P. J. Proby-fan.

Er det rigtigt, at P. J. har fået et par bukser, der ikke springer, når han optræder? Desuden adressen på hans fan-club her i Danmark.

Gitte.

Ja, han har desværre fået nye bukser.

Adressen er:

The Official P. J. Proby Fan-club og Scandinavia
Maltagade 3 b.,
Kbh. S.

Spørgsmål og svar.

Kan man overhovedet ikke få et ordentligt og intelligent svar i din brevkasse?

Pigerne i 1. Real, Vejle Gymnasium

Jo, hvis jeg får nogle intelligente spørgsmål.

Brevene fortsætter med at strømme ind til BEATs redaktion. Der er masser af breve til Gunilla Thorn og Sir Henry — men der er også et hav af breve til BEATs redaktion.

Derfor starter vi fra og med dette nummer en tredje brevkasse. Alle er velkomne til at skrive med ros og ris og med spørgsmål om det ene og andet, som ikke direkte hører hjemme i Gunillas og Sir Henrys brevkasser. Skriv til:

BEAT
Gasværksvej 10 A
København V.

KÆRE BEAT

Vil De sende mig billeder og oplysninger om Elvis Presley og The Rolling Stones, da jeg

skal op i dette emne ved min realeksamen i år.

Finn Koefoed
Bogø Kostskole
Bogø

Vær mere omhyggelig med lektierne, læs BEAT grundigt. I næsten hvert nummer findes noget om Elvis Presley og The Rolling Stones. God eksamen.

KÆRE BEAT

Tak for det dejlige billede af Elvis, De skulle bare ikke have skrevet, at han er færdig, det er forhåbentlig løgn. I øvrigt vil jeg give et godt råd: lad være med at udgive dum amestuesnak.

Trofast Elvis-fan

Angående det første; se artiklen i dette nummer. Angående det andet; tak for rådet.

KÆRE BEAT

Jeg synes, BEAT er godt. Jeg synes ikke, der er noget at kritisere over.

Grethe S.J.
H.C. Andersensvej 40
Viborg

Vi synes, Grethe er en dejlig læser.

KÆRE BEAT

Kommer der ikke snart et Beatles-farvebillede på midtersiden? Karl — Arne Kops
Ribe

Jo.

KÆRE BEAT

Hvordan kan I tillade jer at udtale, at Elvis er færdig. Der er da heldigvis nogen, der ikke er så store psykopater, at de går amok, når de hører pigtråd. Men lad os se, hvad der er blevet af Beatles og Stones om fem år.

Brenda- og Elvis fan.

Vi sidder og venter.

KÆRE BEAT

Jeg tror ikke, det passer, hvad De har skrevet, at der er noget i vejen med Rivalerne.

En pige fra
Ålborg

Trommeslageren i Les Amis har netop fortalt os, at han har været tilbudt kr. 70.000 for to år, hvis han ville gå med i stedet for Niels Kjær Mortensen. Behøver vi at sige mere?

HERMAN'S HERMITS

de er **beat**

THE ANIMALS

de er **beat**

SEAN CONNERY

det er **bea**

